

A DEVELOPMENT OF A MODEL OF EDUCATIONAL COUPON MANAGEMENT IN NORTHERN LEADING MAINSTREAMING SCHOOL.

Aree Wannachai, Peerapong Sithiamorn, Sirivimol Jaingam

Graduate School, North Bangkok University

Abstract

Purpose This research was to develop of an appropriate model of educational coupon management in northern leading mainstreaming school.

Methods This research used technical research Delphi (Delphi Techniques), the research methodology is divided into three stages : Step 1 finding coupon management problems leading management school education in northern Step 2 using the Delphi research technique . The questionnaire asked 19 experts to create a model to create a model of management education voucher Step 3 Check the fit of model management, coupon management education leading schools in northern.

Results The results of this research were as follows:

1. The problem of educational coupon management in northern leading mainstreaming school was 4 aspects; (1) Personnel found that school administrators and teachers lacked knowledge and understanding, more teaching loads, not on time and time not well spent, not serving the needs of special need children, and lack of awareness and attention on self-development, (2) Budget found that the budget approval was a delay, not on time, and not enough on educational management for special need children, (3) Material and Environment found that facilities provided, media, service, and other on education were not according, appropriate, enough to mainstreaming education, including prepare building was not appropriate on service for special need children, (4) Administration was not cooperation on learning for special need children, not conference, teacher assistant and medical profession were not enough, identification of disability type, service for accounting kor, knowledge and competency of teacher assistant, period of tutor service or rehabilitation, measurement and evaluation in learning.

2. An appropriate model of educational coupon management in northern leading mainstreaming school was (1) Personnel should develop the workshop training, meeting, study visit, support an Independent Study, seminar and matching in mainstreaming school, (2) Budget should participate in budget procurement and promote teachers by self-instructional media, (3) Material and Environment should improve the building, environment, facilities, media, and services in the classroom to clean, safety, appropriate for activities and the tutor should arrange the individually classroom or special need children sit near teacher assistant, (4)

Administration should set interdisciplinary team, coordination center, supervision, and monitoring in mainstreaming education, including make chart or grant chart and decrease teaching loads of special education teachers.

3. An all model of educational coupon management in northern leading mainstreaming school were an appropriate.

Key words : Educational Coupon Management

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในภาคเหนือ

อารีย์ วรรณชัย, พีระพงษ์ สิทธิอมร, ศิริวิมล ใจงาม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Techniques) โดยมีวิธีการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการคูปองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ ขั้นตอนที่ 2 ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย โดยใช้แบบสอบถามสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน เพื่อสร้างรูปแบบเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษา ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษาโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ

ผลการวิจัย

1. โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการคูปองการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านบุคลากร พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับ ผู้อำนวยการและครูขาดความรู้ความเข้าใจ ครูสอนเสริมมีภาระงานมาก ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลาและใช้เวลาในการสอนไม่เต็มที่ ครูให้บริการไม่ตรงกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและครูขาดความตระหนักและความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง (2) ด้านงบประมาณ พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการอนุมัติจ่ายเงินงบประมาณมีความล่าช้าไม่ตรงเวลาและไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดลอม พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาไม่สอดคล้อง ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนร่วมและการจัดเตรียมอาคารสถานที่/ห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการให้บริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (4) ด้านการบริหารทั่วไป พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การไม่เข้าร่วมประชุม จำนวนครูสอนเสริมและบุคลากรทางการแพทย์มีน้อย การระบุประเภทของความพิการ การให้บริการตามบัญชี ค. ความรู้ความสามารถของครูสอนเสริมระยะเวลาในการให้บริการสอนเสริมหรือการบำบัดฟื้นฟู การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. รูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ ได้แก่ (1) ด้านบุคลากรควรมีการพัฒนาโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการจัดประชุมชี้แจง จัดทัศนศึกษาดูงาน ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดสัมมนาและจับคู่โรงเรียนเรียนร่วม (2) ด้านงบประมาณ ควรมีการจัดหางบประมาณเพิ่มเติมและการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อด้วยตนเอง (3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดลอม ควรมีการปรับปรุงอาคารสถานที่ สภาพแวดลอม สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการในห้องเรียน ให้มีความ

สะอาด ปลอดภัย เหมาะสม และเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการสอนเสริมหรือควรจัดห้องเรียนเอกเทศหรือจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษนั่งใกล้ครูสอนเสริม (4) ด้านการบริหารทั่วไป ควรมีการจัดตั้งทีมสหวิทยาการ จัดตั้งศูนย์ประสานงาน ควรมีการออกนิเทศ กำกับและติดตามการจัดการเรียนร่วม ควรจัดทำแผนภูมิหรือตารางปฏิทินปฏิบัติงาน และควรลดภาระงานในหน้าที่ของครู

3. รูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือมีความเหมาะสมทุกข้อ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถให้เต็มตามศักยภาพ (สิริมา หมอนใหม่, 2543: คำนำ) ปัจจุบันศักยภาพของเด็กมีความแตกต่างกัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเด็กอีกกลุ่มหนึ่ง ที่มีศักยภาพในด้านการเรียนรู้ต่ำและช้ากว่าเด็กปกติ จึงควรได้รับการพัฒนาให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสังคมโลกปัจจุบันให้อยู่ได้อย่างมีความสุข (สำนักงานฝึกหัดครู, 2547: 1) สอดคล้องกับ พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานความว่า “งานช่วยเด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถที่จะปฏิบัติงานอะไรเพื่อชีวิตและมีเศรษฐกิจ ของครอบครัว จะทำให้เกิดสิ่งที่ไม่หนักแก่ครอบครัวและหนักแก่ส่วนรวม (สำนักงานนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา, 2541: บทนำ)

กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ได้จัดงบประมาณในรูปแบบคุ้มครองการศึกษา ตามระเบียบคณะกรรมการพิจารณาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา ว่าด้วยการขอรับเงินอุดหนุนทางการศึกษาเพื่อขอรับหรือซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ.2551 ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในรูปแบบคุ้มครองการศึกษาจะมีส่วนช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถใช้งบประมาณในรูปแบบคุ้มครองการศึกษาแลกรับบริการต่างๆ ได้อย่างทั่วถึงสะดวกต่อการเก็บรักษาและจ่ายต่อการควบคุมการใช้งบประมาณ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 1-7)

แต่ในปัจจุบันการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนเรียนร่วม ที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากกระบวนการในแต่ละขั้นตอนของการขอคุ้มครองการศึกษามีปัญหาในด้านต่างๆ ได้แก่ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในการขอรับคุ้มครองการศึกษา การเขียนแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การให้บริการบำบัดฟื้นฟูเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงผู้บริหารไม่ให้ความสนใจในการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียน จากสาเหตุดังกล่าวส่งผลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณหรือได้รับจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอแก่ความต้องการของเด็ก สอดคล้องกับคณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554: 15-17); ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 7 (2547: 1) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวัชชัย สายแก้ว, (2546: 88) ที่กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มี

ความต้องการพิเศษ ได้แก่ ด้านบุคคลขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและกฎระเบียบการบริหารจัดการ การจัดการศึกษา กระบวนการขอรับการจัดการศึกษา และขาดความตระหนักและการให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการ การจัดการศึกษา ด้านงบประมาณ ได้แก่ ความเพียงพอของงบประมาณในการบริหารจัดการ การจัดการศึกษา การสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการ การจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องจากต้นสังกัดและการเบิกจ่ายงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความพร้อมและความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมและอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการอื่นใดทางการศึกษา และด้านการบริหารทั่วไป ได้แก่ การประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการขอรับการจัดการศึกษา การดำเนินงานขอรับการจัดการศึกษา และการติดตามประเมินผลด้านพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า กระบวนการในการดำเนินการขอรับการจัดการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีผลต่อการได้รับการจัดสรรงบประมาณ หากผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญและไม่รีบแก้ไขปัญหาดังกล่าว ก็ยิ่งจะทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ไม่เต็มศักยภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารจัดการจัดการศึกษาตามสภาพความเป็นจริง เพื่อนำมากำหนดเป็นรูปแบบในการบริหารจัดการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการจัดการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการจัดการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ
3. เพื่อหาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี; และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 607-610) และการเลือกแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างจากผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในภาคเหนือ 17 จังหวัด จำนวน 274 คน จาก 966 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการจัดการศึกษา จำนวน 1 ฉบับ

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างและขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมสออดซองติดแสตมป์เพื่อส่งแบบสอบถามกลับคืน

3. รวบรวมข้อมูลและติดตามแบบสอบถามทางโทรศัพท์ จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลและ นำข้อมูลมาแปลผล ด้านปัญหาจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการคุ้มครองการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 19 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนแกน นำจัดการเรียนร่วม จำนวน 8 คน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด สังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จำนวน 8 คน และนักวิชาการที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ จำนวน 3 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. สร้างและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อกำหนดรูปแบบ การบริหารจัดการการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด และฉบับที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

2. ผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมดีเด่น จำนวน 8 คน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัด สังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จำนวน 8 คน และนักวิชาการ จำนวน 3 คน

3. ผู้วิจัยติดต่อผู้เชี่ยวชาญทางโทรศัพท์และด้วยหนังสือภายหลังเพื่อเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

4. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพไปถึง ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน

5. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย โดยใช้แบบสอบถามครั้งที่ 1, 2, 3 ใช้วิธีการส่งแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์พร้อมสออดซองเปล่าและติดแสตมป์เพื่อส่งแบบสอบถามกลับคืน ระยะเวลาในการตอบ แบบสอบถามให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์ ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบแบบสอบถามกลับ ตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยใช้วิธีการติดตามด้วยตนเองโดยการติดต่อทางโทรศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่ามัธยฐาน (Median) และ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) จากนั้นนำมาแปลผลดังนี้

1. ค่ามัธยฐาน (Median) โดยพิจารณาจากค่าความเหมาะสม 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปาน กลาง น้อย และน้อยที่สุด

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

0.00 – 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน

1.50 ขึ้นไป หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

การพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปแสดงว่าข้อคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นดังกล่าวได้รับฉันทามติ

ส่วนข้อคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 หรือมีค่ามัธยฐานน้อยกว่า 3.50 แสดงว่าข้อคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นดังกล่าวไม่ได้รับฉันทามติ

ขั้นตอนที่ 3 การหาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา จำนวน 1 ฉบับ

2. ขอลงหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมสอจดซองติดแสตมป์เพื่อส่งแบบสอบถามกลับคืน

3. รวบรวมข้อมูลและติดตามแบบสอบถามทางโทรศัพท์ จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลมาแปลผล ด้านความเหมาะสมจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

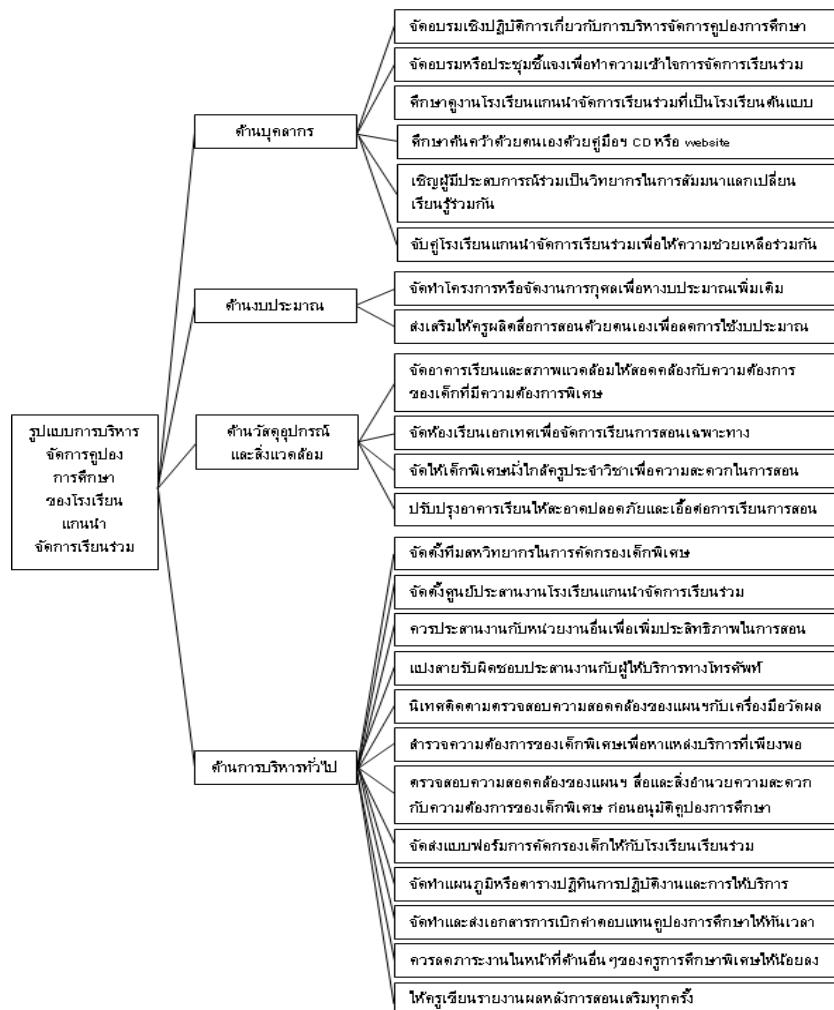
ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ พบว่า โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านบุคลากร พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับ ผู้อำนวยการและครูขาดความรู้ความเข้าใจครูสอนเสริมมีภาระงานมาก ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลาและใช้เวลาในการสอนไม่เต็มที่ ครูให้บริการไม่ตรงกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและครูขาดความตระหนักและความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง (2) ด้านงบประมาณ พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการอนุมัติจ่ายเงินงบประมาณมีความล่าช้าไม่ตรงเวลาและไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดลอม พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาไม่สอดคล้อง ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนร่วมและการจัดเตรียมอาคารสถานที่/ห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการให้บริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (4) ด้านการบริหารทั่วไป พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การไม่เข้าร่วมประชุม จำนวนครูสอนเสริมและบุคลากรทางการแพทย์มีน้อย การระบุประเภทของความพิการ การให้บริการตามบัญชี ค. ความรู้ความสามารถของครูสอนเสริมระยะเวลาในการให้บริการสอนเสริมหรือการบำบัดฟื้นฟู การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำ

จัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ ได้แก่ (1) ด้านบุคลากรควรมีการพัฒนาโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการจัดประชุมชี้แจง จัดทัศนศึกษาดูงาน ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดสัมมนาและจับคู่โรงเรียนเรียนร่วม (2) ด้านงบประมาณ ควรมีการจัดหางบประมาณเพิ่มเติมและการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อด้วยตนเอง (3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม ควรมีการปรับปรุงอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการในห้องเรียน ให้มีความสะอาด ปลอดภัย เหมาะสม และเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการสอนเสริมหรือควรจัดห้องเรียนเอกเทศหรือจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษนั่งใกล้ครูสอนเสริม (4) ด้านการบริหารทั่วไป ควรมีการจัดตั้งทีมสหวิทยาการ จัดตั้งศูนย์ประสานงาน ควรมีการออกนิเทศ กำกับและติดตามการจัดการเรียนร่วม ควรจัดทำแผนภูมิหรือตารางปฏิทินปฏิบัติงาน และควรลดภาระงานในหน้าที่ของครู

ขั้นตอนที่ 3 การหาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมทุกข้อมีความเหมาะสมในการนำไปในการบริหารจัดการ ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา ดังภาพประกอบ



ภาพประกอบ แสดงรูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการคูปองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ พบว่า โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการคูปองการศึกษา ดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กฎ ระเบียบและแนวทางในการบริหารจัดการคูปองการศึกษา ประกอบกับครูสอนเสริมมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการสอนเสริมเพราะครูมีภาระงานมาก ทำให้ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลาและใช้เวลาสอนไม่เต็มที่ รวมถึงการให้บริการ ที่ไม่ตรงกับความต้องการของเด็กและครูขาดความตระหนักและความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับคำกล่าวของสมนึก ภัทรรังสี (2552: 92-94) กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลให้การจัดการเรียนร่วมไม่ประสบผลสำเร็จ คือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการศึกษาพิเศษและครูมีภาระงานมาก สอดคล้องกับทโจครอวารโดโจ (Tjokrowardjo. 1989: 15) กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาพิเศษขึ้นอยู่กับ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษควรมีความรู้ในด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ

1.2 ด้านงบประมาณ พบว่า การดำเนินการคูปองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมีน้อยและการอนุมัติจ่ายเงินงบประมาณมีความล่าช้า สอดคล้องกับ ทโจครอวารโดโจ (Tjokrowardjo. 1989: 15) กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากงบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วม

1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม พบว่า การดำเนินการคูปองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากโรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาไม่สอดคล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ไม่มีความเหมาะสมและไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนร่วม ประกอบกับการจัดเตรียมอาคารสถานที่/ห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการให้บริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับทโจครอวารโดโจ (Tjokrowardjo. 1989: 15) กล่าวว่าโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจัดอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้อุปกรณ์ที่มีความต้องการพิเศษ มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับสุวิชัย สายแก้ว (2546: 88) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของครู

1.4 ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า ผู้ปกครอง บุคลากรทางการแพทย์ ศูนย์การศึกษาพิเศษและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุม สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2554: 15-17) กล่าวว่าโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมส่วนใหญ่ขาดการประสานที่ดี ไม่มีการวางแผนร่วมกันกับทุกฝ่ายเพื่อกำหนดทางในการดำเนินงานคูปองการศึกษาที่ชัดเจน และขาดการประสานกับบุคลากรอื่น

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคเดลฟายเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการคูปองการศึกษาดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร

ควรสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้อำนวยการโรงเรียนและครู โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับแนวทางในบริหารจัดการคุณภาพการศึกษา รวมถึงการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษเกี่ยวกับการคัดกรองและการให้บริการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ส่งเสริมครูได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความรู้และสามารถปฏิบัติงานคุณภาพการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง สอดคล้องกับสรรเพ็ชญ์ อินทะพันธ์ (2546: 37) กล่าวว่าก่อนเริ่มการจัดการเรียนร่วมควรมีการฝึกอบรมผู้อำนวยการ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษสอดคล้องกับแพตตัน (Patton. 1984) และเซคส์ (Sakes. 1987: 47)กล่าวว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูที่ผ่านการอบรมจะมีความพร้อมและทักษะในด้านจัดการเรียนร่วม และสอดคล้องกับแมค (Mack. 2000: 6) กล่าวว่า การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การสนับสนุนและส่งเสริมการอบรมครู ทำให้การจัดการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จได้ดี

ควรจัดประชุมผู้อำนวยการโรงเรียน ครูและผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ความตระหนักและความร่วมมือในการช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟูเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับสมนึก ภัทรรังสี (2552: 92-94) กล่าวว่า ควรมีการจัดประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจ และสร้างเจตคติที่ดีให้กับบุคลากร

ควรนำคณะครูและผู้อำนวยการโรงเรียนไปศึกษาดูงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่เป็นโรงเรียนต้นแบบ เพื่อให้รู้แนวทางและทักษะในการสอนเสริมและการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับสมนึก ภัทรรังสี (2552: 92-94) กล่าวว่า โรงเรียนควรนำคณะครูและผู้อำนวยการโรงเรียนไปศึกษาดูงาน เพื่อได้ศึกษาแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนร่วม ได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดี และมีประสบการณ์ตรง

ควรเชิญผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูหรือเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดที่มีประสบการณ์ ในการจัดการเรียนร่วม มาเป็นวิทยากรในสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมถึงการจัดคู่โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เพื่อดูแลช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการขอคุณภาพการศึกษาร่วมกัน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540: ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวว่าการศึกษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ผลที่ตามมาคือผู้อำนวยการและครู สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ตรงกับความสนใจและประหยัดเวลาในการเรียนรู้

2.2 ด้านงบประมาณ

โรงเรียนควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การจัดทำโครงการหรือพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม การจัดทำโครงการเชิงพัฒนาของงบประมาณจากต้นสังกัด และการจัดงานการกุศลเพื่อหางบประมาณ สอดคล้องกับสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2550: 52-54) กล่าวว่า โรงเรียนควรมีการระดมจัดหารายได้และผลประโยชน์ เพื่อนำมาใช้ในการลงทุนจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเพียงพอ และสอดคล้องกับอมรรัตน์ ดั่งทรัพย์ (2551: บทคัดย่อ) กล่าวว่า โรงเรียนควรประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ หรือจัดทำโครงการเพื่อของบประมาณเพิ่มเติม

โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยตนเอง เพื่อเป็นการลดงบประมาณรายจ่ายในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับสำนักบริหารงาน

การศึกษาพิเศษ (2549: 28) กล่าวว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนควรคำนึงถึงการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า ประหยัด และพอเพียง การส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอนด้วยตนเองนอกจากจะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายงบประมาณแล้ว ยังช่วยให้ครูได้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษอีกด้วย สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 18-19, 32-34) และกรมวิชาการ (2545: 6-7) กล่าวว่าการใช้สื่อและบริการที่ตรงกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น ช่วยลดข้อจำกัดในการเรียนรู้ของเด็กให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม

โรงเรียนควรปรับปรุงอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการในห้องเรียน ให้มีความสะอาด ปลอดภัย เหมาะสม และเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการสอนเสริมตามสภาพความบกพร่องของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2542: 55-68), กล่าวว่าโรงเรียนควรจัดเตรียมอาคารสถานที่ จัดสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ เครื่องมือ และวัสดุ ให้เอื้อ พร้อมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

โรงเรียนควรจัดห้องเรียนนอกเขต เพื่อใช้จัดกิจกรรมการสอนเสริมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2542: 55-68) กล่าวว่า โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาจำนวนมากและจำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลและใช้ห้องเรียนเฉพาะความพิการ โรงเรียนควรจัดให้มีห้องเรียนพิเศษ

2.4 ด้านการบริหารทั่วไป

ควรจัดตั้งทีมสหวิทยากรในการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้การระบุประเภทความพิการตรงกับความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง สอดคล้องกับศิริวิมล ใจงาม (2550: 124-129) ได้นำเสนอแนวคิดว่าควรมีการจัดตั้งทีมสหวิทยากรเพื่อร่วมประเมินหรือร่วมคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งประกอบด้วย บุคลากรทางการแพทย์ ครูการศึกษาพิเศษ นักจิตวิทยา เป็นต้น

นอกจากนี้โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ควรมีการจัดตั้งศูนย์ประสานงาน เพื่อเป็นสื่อกลางในการประสานความร่วมมือกับบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานคุ้มครองการศึกษาและการสอนเสริม สอดคล้องกับ สมนึก ภัทรรังสี (2552: 92-94) กล่าวว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนควรยึดการบริหารโรงเรียนโดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน มีการประสานงานขอความช่วยเหลือและขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายควรออกนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความ ถูกต้องก่อนนำไปใช้หรือไม่ สอดคล้องกับสำนักการบริหารการศึกษาพิเศษ (2549: 60-62) กล่าวว่า การที่ผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมมีนิเทศ กำกับ และติดตามงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง จะส่งผลให้การดำเนินงานมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดและงานดำเนินไปสู่จุดหมายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนควรจัดทำแผนภูมิหรือตารางปฏิบัติปฏิบัติงาน เพื่อประชาสัมพันธ์หรือแจ้งบทบาทหน้าที่ ขาวสารและกำหนดการในการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา สอดคล้องกับเบญจมา ชลธาร์นนท์ (2545:

7-47) กล่าวว่าโรงเรียนควรมีการจัดทำตารางเวลาในการสอนเสริมและการให้บริการบำบัดฟื้นฟูให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อเด็กจะได้รู้และรับทราบเวลาในการเข้าเรียนหรือเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และเพื่อเป็นการจัดระบบการบริหารเวลาในการจัดการเรียนการสอนของครู

ควรลดภาระงานในหน้าที่ด้านอื่นๆ ของครูการศึกษาพิเศษให้น้อยลง เนื่องจากปัจจุบันงานของครูที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำมีมากเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูสอนเสริมขาดการเอาใจใส่และไม่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานคุ้มครองการศึกษา สอดคล้องกับอมรรัตน์ ตังวทรพย์ (2551: บทคัดย่อ) กล่าวว่า โรงเรียนควรลดบทบาทหรือภาระหน้าที่ของครูการศึกษาพิเศษให้น้อย เพื่อเขาจะได้มีเวลาในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมได้อย่างเต็มเวลา เต็มหน้าที่

3. ผลการหาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในภาคเหนือ ผู้วิจัยได้สอบถามความเหมาะสมของรูปแบบฯ กับผู้อำนวยการโรงเรียน พบว่า

3.1 ด้านบุคลากร พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาด้านบุคลากรทุกข้อมีความเหมาะสม ที่จะนำไปใช้เป็นรูปแบบในการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับสำนักการบริหารการศึกษาพิเศษ (2549: 60-62) กล่าวว่า การบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาจะสำเร็จผลขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับดริคเกอร์ (Drucker, 1954: 50-55) กล่าวว่าคน (Man) ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (Vision) ของสำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ (2550: 7) กล่าวว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม และส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาเต็มศักยภาพที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

3.2 ด้านงบประมาณ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาด้านงบประมาณทุกข้อมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นรูปแบบในการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณในการบริหารจัดการเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการที่ผู้อำนวยการโรงเรียนจัดทำโครงการเชิงปฏิบัติการของงบประมาณเพิ่มเติมจากต้นสังกัด ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อจากเศษวัสดุเหลือใช้ เป็นการช่วยประหยัดงบประมาณให้กับโรงเรียน สอดคล้องกับสมพร หวานเสรี (2543: บทคัดย่อ) กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณให้กับการจัดการเรียนร่วมอย่างเพียงพอและต่อเนื่องทุกปี และสอดคล้องกับคุนส์; และไวริช (Koontz; & Wehrich, 1988: 4), กล่าวว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนควรใช้ภาวะผู้นำในการระดมทรัพยากร และใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารทางการศึกษา

3.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมทุกข้อมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นรูปแบบในการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นโรงเรียนจำเป็นต้องปรับปรุงหรือเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน เพราะเด็กเหล่านี้จะมีร่างกาย จิตใจ สติปัญญาหรือมีความเจ็บป่วยจนไม่สามารถเรียนรู้

อย่างเด็กปกติได้ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 18-19, 32-34) กล่าวว่าโรงเรียนควรมีการดำเนินการในการจัดเตรียมความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3.4 ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาด้านการบริหารทั่วไปทุกข้อมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในรูปแบบในการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนได้ ทั้งนี้เพราะการบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม มีขั้นตอนในการบริหารจัดการหลายขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นการประสานงานกับหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการเรียนร่วมหรือการจัดตั้งเป็นคณะบุคคลหรือทีมสหวิทยาการที่มีประสบการณ์ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับเดทเมอร์, ดิค; และเทอร์สัน (Detter, Dyck; & Thurston. 1996: 16) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เพราะจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษดีขึ้น และสอดคล้องกับอมรรัตน์ ด้วงทรัพย์ (2551: บทคัดย่อ) กล่าวว่าผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรมีการพัฒนาบุคลากร และมีการนิเทศและติดตามผลอย่างต่อเนื่องมีระบบ พร้อมกับลดภาระงานของครูให้น้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลการวิจัยที่ได้ผลดี ผู้วิจัยควรประสานงานกับผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงานโดยตรง และดำเนินการติดตามข้อมูลโดยใช้โทรศัพท์หรือจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองในส่วนที่สามารถทำได้ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนและตรงต่อความเป็นจริง
2. ควรมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากการสังเกตจากสภาพจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือสังเกตการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษหรือครูพี่เลี้ยง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพช่วยยืนยันข้อมูลที่ได้ในเชิงปริมาณ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเจาะลึกเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานคุ้มครองศึกษาเฉพาะด้าน เช่น ปัญหาการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ปัญหาการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการอื่นใดทางการศึกษาแต่ละประเภท เพื่อนำข้อมูลมาทำการแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารจัดการคุ้มครองการศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพที่เกี่ยวกับตัวแปรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่หลากหลาย เช่น การให้บริการสอนเสริม การบำบัดฟื้นฟูเฉพาะทาง เป็นต้น
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการปัญหาการดำเนินงานคุ้มครองการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4. ควรมีการวิจัยด้านการบริหารปัจจัยที่ส่งเสริมด้านคู่มือป้องกันการศึกษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล
5. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้คู่มือการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

บรรณานุกรม

- การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7, ศูนย์. (2554). เอกสารการตรวจสอบคู่มือและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ปี พ.ศ.2554. พิษณุโลก: ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 7.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). รายงานการวิจัยเชิงคุณภาพการติดตามนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนจบและที่ออกกลางคันจากโรงเรียนประถมศึกษา ในปี 2539-2540.
- _____. (2541). การจัดการศึกษาเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2551). คู่มือการขอรับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ตำรวจ.
- นิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา, สำนักงาน. (2541). ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- บริหารงานการศึกษาพิเศษ, สำนัก. (2549). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพความพร้อมของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพให้แก่นักเรียนและความพร้อมของนักเรียนในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา. กรุงเทพฯ: มปป.
- _____. (2550). แนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: มปป.
- เบญจ ชลธารันนท์. (2545). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม. เอกสารการสอนรายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: ไร่ไทยเพรส.
- ฝึกหัดครู, สำนักงาน. (2547). ราชภัฏกับงานการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: สุพีเรียร์นิตติ้งเฮาส์.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2554). นโยบายและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- วิชาการ, กรม. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้อ. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- ศิริวิมล ใจงาม. (2550). การศึกษาพิเศษ. พิษณุโลก: เอกสารประกอบการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สมนึก ภัทรรังสี. (2552). แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการ ศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม., พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

- สมพร หวานเสรีจ. (2543). สภาพปัจจุบันและความต้องการความช่วยเหลือของผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2554, จาก <http://www.kksped9.go.th>.
- สรรพีชญ์ อินทะพันธ์. (2546). การพัฒนาหลักสูตรอบรมบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดพิษณุโลก. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม., กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สิริมา หมอนใหม่. (2543). การศึกษาพิเศษ: องค์ความรู้และกระบวนการพิเศษ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สุวัชชัย สายแก้ว. (2546). ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนองที่มีนักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อมรรัตน์ ดั่งทรัพย์. (2551). การนำเสนอแนวทางการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนเรียนร่วมที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ ค.ม., พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- Detter, P.A.; Dyck, N.T.; & Thurston, L.P. (1996). **Consultation, Collaboration, and Teamwork for Students with Special Needs (Second Edition)**. Boston: Allyn and Bocon.
- Drucker, Peter F. (1954). **The Practice of Management/by Peter F.** New York: Harper & Row.
- Koontz, Harold.; & Wehrich, Heinz. (1988). **Ninth Edition Management**. New York: McGraw Hillbook.
- Mack, Fate Rogier Piemonte. (2000). **Educational Impact**. Grand Valley State University.
- Patton, James R. (1984). **A Study of Faculty Attitudes Toward Special Needs Students at Three Community Colleges in the Virginia Community College System**. University of Virginia. Retrieved October 17, 2012, from <http://books.google.co.th/books?id=coC1NwAACAAJ>.
- Sakes, Norma S. (1987). **Correlates of Teacher Attitudes toward Mainstreaming**. Dissertation Abstracts Internationai. 47(8). America: Printed in the United States of America.
- Tjokrowardojo, Elly Estiningsih. (1889). **The Characterstic, needs and Problem of Integrated Primary school in the citles of Jakarta and possible Use of Instructional Supervision**. Master's thesis Pittsburgh: Kansas University of Pittsburgh.